

Cartea lui Daniel - Numărul o sută șaiszeci și patru

Semnificația profetică a lui Daniel 11: Dezvăluirea implicațiilor istorice și viitoare

Jeff Pippenger
2024-03-28

În versetul șaisprezece din Daniel unsprezece este prezentată cucerirea lui Iuda și a Ierusalimului de către Pompei în anul 63 î.Hr. Ea reprezintă legea duminicală care urmează să vină în curând în Statele Unite, în împlinirea versetului patruzeci și unu din același capitol. Istoria asociată cu versetul identifică un război civil care are loc atunci când cetatea este capturată, identificând astfel repetarea Războiului Civil din Statele Unite, care are loc acum în Statele Unite. Fie că s-au tras focuri de armă sau nu, două clase se află acum într-o luptă pentru controlul Statelor Unite. Când Pompei a cucerit Ierusalimul, aceasta a arătat că Ierusalimul avea să rămână sub autoritate romană până când a fost distrus în anul 70 d.Hr. Astfel, ea a prefigurat legea duminicală care urmează să vină în curând, care marchează sfârșitul celei de-a șasea împărății din profetia biblică.

Pompeu este prima dintre cele patru puteri romane care sunt identificate în pasaj. Marcu Antoniu, care era roman, este de asemenea identificat, însă, dintre cele patru puteri reprezentate ca lideri romani, Antoniu reprezintă conducerea romană care s-a răzvrătit și a format o alianță cu Egiptul împotriva Romei. Pompeu, Iulius Cezar, Cezar Augustus și Cezar Tiberiu sunt cei patru romani folosiți în mod profetic pentru a reprezenta cele patru generații ale cornului republican al fiarei pământului.

Pompeius, reprezentând răzvrătirea Războiului Civil al Statelor Unite în generația anului 1863, ilustrează de asemenea ultima generație și actualul „război civil” care este acum în desfășurare. Iulius Cezar reprezintă a doua generație, când Statele Unite au fost statornicite cu fermitate ca națiunea cea mai de seamă între națiuni, dar a fost asasinat în 1913, când suveranitatea sistemului financiar a fost dată sistemului bancar globalist și a început lucrarea pentru un guvern mondial unic. Cezar Augustus reprezintă anii de glorie ai primelor două războaie mondiale, când, în pofida vărsării de sânge, Statele Unite au devenit invidia lumii. Apoi, în ultima generație, Tiberiu Cezar, cunoscut pentru beția sa și pentru răstignirea lui Hristos, reprezintă perioada care a început în esență odată cu alegerea lui John F. Kennedy, primul președinte catolic, identificând astfel generația care avea să se plece înaintea Romei.

Aceste chestiuni profetice legate de Pompei sunt importante, însă în prezent ne concentrăm asupra istoriei profetice care precedă pe Pompei și versetul șaisprezece, o istorie care începe în primele două versete ale capitolului, identificând anul 1989 ca fiind timpul sfârșitului, iar apoi indicându-l pe al șaselea Președinte bogat de la Reagan încoace, care îi stârnește pe globaliști, așa cum Trump a făcut cu toată certitudinea.

Trump este prefigurat de al patrulea domnitor care a urmat după Cyrus, numit Xerxes, bogatul împărat al Persiei, care este cunoscut și ca Ahaşveroş în istoria Esterei. În aceste versete, următorul împărat după Xerxes este Alexandru cel Mare, în versetul trei. Din punct de vedere istoric, au existat opt domnitori între Xerxes și Alexandru cel Mare. De la Trump până la guvernarea mondială unică reprezentată de Alexandru cel Mare, sunt înfățișați zece împărați; Trump fiind cel dintâi, iar Alexandru cel din urmă.

Liniile profetice arată că toți împărații pământului vor săvârși curvie cu papalitatea la sfârșitul lumii, iar acei împărați sunt reprezentați ca „zece împărați”. Ahab, care era capul unei împărății întreite în zece părți și care era căsătorit cu Izabela, reprezintă faptul că, deși toți cei zece împărați săvârșesc curvie cu papalitatea, există un împărat principal care este cel dintâi ce face aceasta. Prima dată când papalității i-a fost dat tronul pământului, împăratul principal a fost Clovis, regele francilor (Franța), în anul 496 d.Hr. Aceasta este în acord cu faptul că papalitatea a dat Franței titlul de întâi născut al Bisericii Catolice și de fiică cea mai mare a Bisericii Catolice.

Lucrarea profetică împlinită de Franța prin așezarea Romei pe tronul lumii civilizate prefigurează lucrarea profetică a Statelor Unite. Legea duminicală din profetia biblică începe în Statele Unite, iar apoi fiecare națiune de pe pământ urmează acel exemplu. Linia după linie profetică identifică faptul că regele principal al celor zece regi, acela care, mai întâi și mai presus de toți, săvârșește curvie cu omul fărădelegii în zilele de pe urmă, este Statele Unite. Deși între Xerxe, primul împărat bogat, și Alexandru cel Mare, ultimul împărat, nu sunt reprezentați niciunii împărați în versetele doi și trei, istoria identifică zece împărați. Numărul zece reprezintă o probă și reprezintă, de asemenea, o confederație.

പരീക്ഷയായി ലോകം നശിക്കുന്നതു മൃഗത്തിന്റെ പരതിയായി പരതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സർവ്വലോക സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സമാപനം തന്നെയാണ്. ആ പരീക്ഷ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്നത് ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തോടുകൂടെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ആരംഭിക്കുകയും ഭൂമിയിലെ ഓരോ ജാതിയും ആ മാതൃക പിന്തുടരുംപോൾ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനം അതിന്റെ ആരംഭത്തിലൂടെ ദൃശ്യീകരിക്കുന്നു; അതിനാൽ രണ്ടാം, മൂന്നാം വാക്യങ്ങളിൽ സമപന്നനായ രാജാവിനും അലക്സാണ്ടർക്കും ഇടയിൽ രാജാക്കന്മാരെ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തതും, ചരിത്രം ഒരു പരിശോധനാപരകരിയയെ തിരിച്ചറിയുന്നു; അത് ഏറ്റെടുക്കുന്ന സമപന്നനായ പരസിഡന്റിനോടുകൂടെ ആരംഭിക്കുന്നു—അവൻ ഒരു അഴിമതിപരമായ രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് സമപത്ത് സൃഷ്ടിച്ചതിനാൽ അല്ല, തന്റെ വ്യാപാരശ്രമങ്ങളാൽ സമപന്നനായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

Numele America este derivat din forma latină a numelui „Amerigo”, care provine de la exploratorul italian Amerigo Vespucci, explorator și navigator care a întreprins mai multe călătorii în Lumea Nouă la sfârșitul secolului al XV-lea și începutul secolului al XVI-lea. În ansamblu, explorările lui Vespucci au fost făcute posibile prin sprijinul financiar, prin investițiile de capital

ale sponsorilor și patronilor care vedeau oportunități potențiale de profit, expansiune și prestigiu în explorarea Lumii Noi. Numele „America” este un simbol al demersului de a produce profituri.

Isus întotdeauna ilustrează sfârșitul unui lucru prin începutul lui, iar începutul celor zece împărați care reprezintă puntea de legătură de la împărăția cu două coarne a Medo-Persiei la guvernarea unei singure lumi, reprezentată de Alexandru cel Mare, începe cu împăratul bogat, care este președintele împărăției preînchipuite de Franța și de Ahab, care va deveni, de asemenea, capul reprezentat de Alexandru cel Mare, atunci când întreaga lume se va confrunta cu realitățile economice asociate cu puterea Statelor Unite, pe măsură ce aceasta va constrânge întreaga lume să se plece înaintea Bisericii Catolice, dacă vor dori să poată cumpăra și vinde.

Al șaptelea regat din Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, îl constituie cei zece împărați, iar una dintre caracteristicile profetice ale unuia dintre cei zece împărați este că ei dăinuiesc doar „puțină vreme”, înainte de a fi de acord să-și dea al șaptelea regat curvei Babilonului, care se ține laolaltă doar „un ceas”. Motivul profetic pentru care acceptă acel acord este că sunt îmbătați de vinul Babilonului. Din punct de vedere istoric, Alexandru cel Mare a domnit doar pentru puțină vreme, căci viața i s-a sfârșit la fel de repede cum i-a fost întemeiată împărăția, fiindcă a băut până la moarte, simbolizând astfel puțină vreme și beția celor zece împărați ai Națiunilor Unite. De îndată ce Alexandru cel Mare s-a ridicat, a fost frânt, iar împărăția lui a fost dată celor patru vânturi, identificând lupta care a urmat pentru a-i restabili fostul regat.

De asemenea, eu, în anul întâi al lui Darius Medul, am stat ca să-l întăresc și să-l sprijin. Și acum îți voi arăta adevărul. Iată, se vor mai ridica încă trei împărați în Persia; iar al patrulea va fi cu mult mai bogat decât ei toți; și prin puterea sa, datorită bogățiilor lui, va stârni totul împotriva împărăției Greciei. Și se va ridica un împărat puternic, care va domni cu mare stăpânire și va face după voia lui. Și când se va ridica, împărăția lui va fi sfărâmată și va fi împărțită către cele patru vânturi ale cerului; dar nu va trece la urmașii lui și nici nu va fi potrivit stăpânirii cu care a domnit el, căci împărăția lui va fi smulsă și dată altora decât acestora. Daniel 11:1–4.

Ubwami bwa Alegizandere bwasenyutse vuba nk'uko bwari bwihuse kwi yubaka, kuko bugaragaza iminsi y'imperuka, ari na yo ubuhanuzi bugaragazwamo ko ibintu bibaho vuba.

„Forțele răului își unesc puterile și se consolidează. Ele se întăresc pentru ultima mare criză. Mari schimbări urmează curând să aibă loc în lumea noastră, iar mișcările finale vor fi rapide.”
Testimonies, volumul 9, 11.

A treia nenorocire a islamului este întemeiată pe caracteristicile profetice ale primei și celei de-a doua nenorociri. În prima nenorocire a existat o perioadă care a început odată cu apariția lui Mahomed și a continuat până la perioada următoare, identificată drept „cinci luni” sau o sută cincizeci de ani, în care islamul avea să „vatăme” armatele Romei. Sfârșitul profeției de o sută cincizeci de ani marchează în același timp începutul profeției de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, în care islamul celei de-a doua nenorociri avea apoi să „ucidă” armatele Romei.

11 септември 2001 година го означи настапувањето на периодот претставен со Мохамед од првото тешко, кој го вклучува 7 октомври 2023 година како обележје на почетокот на

периодот кога исламот ќе им „нанесува болка“ на „војските на Рим“ во древната буквална „Славна Земја“, која е претставничка слика за Соединетите Американски Држави, а од 7 октомври 2023 година нападите на исламот против војската на Рим се приближуваат кон двесте при пишувањето на овој напис на 17 февруари 2024 година.

La legea duminicală care va veni curând, Statele Unite sunt „ucise” ca a șasea împărăție a profeției biblice, ceea ce este paralel cu cei trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile ale atacurilor islamice care au ucis fostele armate ale Romei, pe măsură ce războiul celui de-al treilea mare jihad al lor se intensifică. Când Se ridică Mihail, timpul de probă al omului se încheie, iar cele patru vânturi sunt pe deplin dezlănțuite în timpul celor șapte plăgi de pe urmă.

„Am văzut că mânia neamurilor, mânia lui Dumnezeu și vremea judecării morților erau lucruri separate și distincte, urmând una după alta; de asemenea, că Mihail încă nu Se ridicase și că timpul de strâmtorare, cum n-a mai fost niciodată, încă nu începuse. Neamurile se mânie acum, dar când Marele nostru Preot Își va fi încheiat lucrarea în sanctuar, Se va ridica, va îmbrăca veșmintele răzbunării, și atunci cele șapte plăgi de pe urmă vor fi vărsate.

„Am văzut că cei patru îngeri vor ține cele patru vânturi până când lucrarea lui Isus va fi încheiată în sanctuar, iar apoi vor veni cele șapte plăgi de pe urmă.” Scrieri timpurii, 36.

Cele „patru vânturi” sunt reprezentate de către Sora White ca „un cal mânios, care caută să se smulgă și să aducă moarte și distrugere în calea sa”, iar ele sunt pe deplin dezlănțuite când se încheie timpul de probă. Ele au fost înfățișate ca fiind eliberate în al doilea vai ca „patru îngeri”, nu patru vânturi.

Spunând îngerului al șaselea, care avea trâmbița: Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare Eufrat. Și cei patru îngeri au fost dezlegați, care fuseseră pregătiți pentru un ceas, și o zi, și o lună, și un an, ca să omoare a treia parte din oameni. Apocalipsa 9:14, 15.

Cele „patru vânturi”, sau cei „patru îngeri”, sunt amândouă simboluri ale islamului, după cum este determinat de contextul în care este folosit simbolul. Când Alexandru cel Mare s-a ridicat, împărăția lui, care reprezintă a șaptea împărăție, adică o treime din împărăția întreită a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos, „când se va ridica, împărăția lui va fi zdrobită și va fi împărțită către cele patru vânturi ale cerului”. Când se încheie timpul de probă al omului, cele patru vânturi, sau cei patru îngeri, sunt dezlănțuiți și îi zdrobesc împărăția, căci împărăția lui „va fi zdrobită”. Atunci acei zece împărați și partenerii lor, negustorii globaliști, vor sta departe și se vor tânguși și vor plânge.

Căci, iată, împărații s-au adunat, au trecut împreună. Au văzut-o și au rămas uimiți; s-au tulburat și s-au grăbit să fugă. Acolo i-a cuprins frica și durerea, ca a unei femei în durerile nașterii. Tu sfărâmi corăbiile din Tarșis cu un vânt de răsărit. Psalmii 48:4–7.

Structura economică a celor zece regi este frântă de „vântul de răsărit” al islamului.

Vâșlașii tăi te-au dus în ape mari; vântul de răsărit te-a sfărâmat în mijlocul mărilor. Bogățiile tale, târgurile tale, negustoria ta, marinarii tăi și cârmacii tăi, cei ce-ți astupau crăpăturile, și cei ce se îndeletniceau cu negustoria ta, și toți oamenii tăi de război, care sunt în tine, și toată

mulțimea ta care este în mijlocul tău, vor cădea în mijlocul mărilor în ziua prăbușirii tale.
Ezechiel 27:26, 27.

„Východný vietor“ islamu rozbíja kráľovstvo desiatich kráľov „v deň ich skazy“, ako je to znázornené tým, že kráľovstvo Alexandra Veľkého bolo „rozbité“ a dané štyrom vetrom. Veľká časť dejín, ktoré sa odohrali v jedenástej kapitole Daniela, sa zopakuje, keď jedenásta kapitola dospeje k svojmu konečnému naplneniu. Určiť, kde tieto dejiny správne rozdeliť, je prorockou úlohou tých, ktorí sú povolaní byť študentmi prorocstva. Posledných šesť veršov Daniela jedenást sa končí pri uzavretí času milosti pre ľudstvo, keď povstane Michael. Keď je kráľovstvo Alexandra Veľkého rozdelené na štyri vetry, predstavuje to uzavretie času milosti a označuje, že nasledujúce prorocké dejiny od piateho verša ďalej treba považovať za novú prorockú líniu.

Versetele cinci pânã la șaisprezece identificã istoria de la 538 pânã la legea duminicalã care urmeazã sã vinã în curând. Versetele cinci pânã la nouã reprezintã istoria celor o mie douã sute șaizeci de ani ai stãpânirii papale, care a început în anul 538 și s-a încheiat la vremea sfârșitului, în 1798. Versetul zece identificã istoria care prefigureazã versetul patruzeci, când papalitatea a măturat Uniunea Sovieticã la vremea sfârșitului, în 1989. Versetele unsprezece și doisprezece identificã actualul război prin interpuși din Ucraina, pe care Putin și Rusia îl vor câștiga, dar urmãrile victoriei lui Putin vor fi paralele cu „bãtãlia de la Ninive” și cu „cãderea lui Chosroes”, care a fost „cheia care a deschis fãntãna adâncului” și care a dezlãnțuit Islamul în istoria primei vai.

În urma triumfului de scurtã duratã al lui Putin, Statele Unite, în versetele treisprezece pânã la cincisprezece, vor câștiga războiul prin intermediari; aceasta este concluzia războiului prin intermediari care se desfășurase începând cu Al Doilea Război Mondial. Pasajul identificã trei bãtãlii: prima bãtãlie s-a încheiat în 1989, în împlinirea versetelor zece și patruzeci; a doua, fiind războiul actual din Ucraina, reprezintã versetele unsprezece și doisprezece; iar al treilea război prin intermediari, reprezentând victoria finalã a Statelor Unite, este prezentat în versetele treisprezece pânã la cincisprezece.

Ce qui doit être reconnu au sujet de ces quatre périodes représentées du verset cinq au verset quinze, c'est que les deux dernières périodes, qui représentent la guerre actuelle en Ukraine, puis les représailles des États-Unis, se déroulent au temps du scellement. Le verset seize identifie la loi dominicale bientôt à venir aux États-Unis. Les versets cinq à dix représentent l'histoire depuis 538 jusqu'au temps de la fin en 1798, puis jusqu'au temps de la fin en 1989. Les deux batailles de la guerre finale par procuration, représentées aux versets onze à quinze, s'accomplissent donc dans la période où Ézéchiël, chapitre douze, identifie que l'effet de toute vision s'accomplit.

Acele vedenii i-au fost înfãțișate lui Ezechiel ca „roți în mijlocul unor roți”, pe care sora White le identificã drept „interacțiunea complicatã a evenimentelor omenești”. Istoria războiului din Ucraina, victoria lui Putin, iar apoi prãbușirea lui, urmatã de victoria Statelor Unite, constituie una dintre cele mai complexe descoperiri ale principiului „linie peste linie” din Cuvântul lui Dumnezeu.

Comentând asupra „roților din mijlocul roților” ale lui Ezechiel, sora White spune cã, atunci când Ezechiel a văzut pentru prima datã acele roți, ele pãreau a fi o confuzie, însã, în cele din urmã,

Ezechiel a recunoscut o ordine desăvârșită în roți, care reprezintă „interacțiunea complicată a evenimentelor omenești”. Pentru a împărți în mod corect istoria reprezentată în versetele unsprezece până la cincisprezece, trebuie înțeleasă relația dintre Biserica Catolică și Germania nazistă, căci liderii naziști din Ucraina sunt reprezentanții acelei relații.

De asemenea, este necesar să se înțeleagă rolul apariției așa-numitei fecioare Maria la Fatima, Portugalia, în 1918, inclusiv cele trei secrete pe care așa-numita fecioară Maria le-a lăsat celor trei copii din acea istorie. Premisa acelor trei mesaje, care descriu o luptă între Biserica Catolică și Rusia ateistă, precum și Cel de-al Doilea Război Mondial, face parte din mesajul de la Fatima care este reprezentat în războiul din Ucraina.

Revoluția Franceză și relația ei profetică cu Biserica Catolică și, în cele din urmă, cu Napoleon Bonaparte, care îl reprezintă pe Putin, este de asemenea una dintre „roțile” reprezentate în războiul din Ucraina. Relația profetică a Revoluției Franceze cu Statele Unite este de asemenea reprezentată în această istorie; căci, după cum Putin este reprezentat de Napoleon în timp ce Franța se prăbușea, tot astfel fostul actor Ronald Reagan, ca lider al armatelor catolicismului în bătălia din 1989, îl prefigurează pe fostul actor Zelenskyy în timp ce Ucraina se prăbușește. În roțile care se intersectează și se leagă în aceste versete, lovitura finală pentru politicienii democrați din Statele Unite, care l-au promovat și îl promovează pe Zelenskyy, va fi dată la iveală de Putin atunci când el va birui.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Pe malurile râului Chebar, Ezechiel a văzut un vârtej care părea să vină de la miazănoapte, «un nor mare, și un foc care se învârtea în sine, și o strălucire era în jurul lui, iar din mijlocul lui ieșea ceva ca arama strălucitoare». Un număr de roți, întretăindu-se una pe alta, erau mișcate de patru făpturi vii. Mult deasupra tuturor acestora «era ceva ca asemănarea unui scaun de domnie, la vedere ca o piatră de safir; și pe această asemănare a scaunului de domnie era o asemănare care avea înfățișarea unui om, sus de tot pe el». «Și în heruvimi se vedea chipul unei mâini de om sub aripile lor.» Ezechiel 1:4, 26; 10:8. Roțile erau atât de complicate în alcătuirea lor, încât la prima vedere păreau a fi în dezordine; dar se mișcau în desăvârșită armonie. Ființe cerești, susținute și călăuzite de mâna de sub aripile heruvimilor, puneau în mișcare aceste roți; deasupra lor, pe tronul de safir, era Cel Veșnic; iar în jurul tronului era un curcubeu, emblema milei dumnezeiești.

„Așa cum complexitățile asemenea roților se aflau sub călăuzirea mâinii de sub aripile heruvimilor, tot astfel jocul complicat al evenimentelor omenești se află sub control divin. În mijlocul luptei și al tumultului națiunilor, Cel ce șade deasupra heruvimilor încă mai călăuzește treburile pământului.”

„Istoria națiunilor care, una după alta, au ocupat timpul și locul ce le-au fost rânduite, dând fără să știe mărturie adevărului al cărui înțeles ele însele nu-l cunoșteau, ne vorbește. Fiecărei națiuni și fiecărui individ de astăzi Dumnezeu i-a rânduit un loc în marele Său plan. Astăzi oamenii și națiunile sunt măsurăți cu firul cu plumb din mâna Aceluia care nu greșește niciodată. Toți își hotărăsc, prin propria alegere, destinul, iar Dumnezeu cârmuiește peste toate pentru împlinirea planurilor Sale.

„Istoria pe care marele EU SUNT a trasat-o în Cuvântul Său, unind verigă după verigă în lanțul profetic, din veșnicia trecută până în veșnicia viitoare, ne spune unde ne aflăm astăzi în desfășurarea veacurilor și ce se poate aștepta în timpul ce va veni. Tot ceea ce profeția a prezis că avea să se împlinească, până în timpul de față, a fost consemnat pe paginile istoriei, iar noi putem fi încredințați că tot ceea ce urmează încă să vină se va împlini la vremea sa.”
Education, 178.